

מסכת שבת

פרק כב משנה ד

נוֹתְנִין תְּבַשִּׁיל לְתוֹךְ הַבּוֹר בְּשָׂבִיל שְׂיָהָא עָמוּר, וְאֵת הַמַּיִם
הַיָּפִים בְּרָעִים בְּשָׂבִיל שְׂיָצֵנוּ, וְאֵת הַצּוּנָן בְּחֻמָּה בְּשָׂבִיל
שְׂיָחֲמוּ. מִי שֶׁנֶּאֱשָׂרוּ כָלִיו בַּדֶּרֶךְ בַּמַּיִם, מִהֵלֶךְ בָּהֶן וְאִינוּ חוֹשִׁישׁ.
הִגִּיעַ לְחֻצֵּי הַחֲצוּנָה, שׁוֹטְטֵן בְּחֻמָּה, אֲכָל לֹא כָנָגֵד הָעָם: